

25 listopada 1930 r.

B05c 3/02

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 12591.

F. A. Bernhardt Aktiengesellschaft
(Zittau, Niemcy).

Kl. 8 a 18.

Kadz farbiarska z komorą dodatkową na barwniki i chemikalja.

Zgłoszono 21 sierpnia 1929 r.

Udzielono 30 września 1930 r.

Znane kadzie farbiarskie z oddzielnymi komorami na barwniki i odczynniki składają się z otwartego u góry zwyczajnego zbiornika podzielonego dziurkowaną ścianką poprzeczną.

Podobne kadzie farbiarskie posiadają poważne wady, polegające na znacznym odparowywaniu powierzchniowym, co pociąga za sobą wielkie zużycie ciepła i powstawanie mgły w farbiarniach, wymagające ze swej strony stosowania kosztownych urządzeń do usuwania tej mgły.

Wszystkie te niedogodności usuwa, albo przynajmniej znacznie zmniejsza kadź farbiarska, stanowiąca przedmiot wynalazku niniejszego, w ten mianowicie sposób, że odgródzona komora dodatkowa o jednym lub kilku zatworach oddzielona jest od właściwej komory farbiarskiej ka-

dzi ścianką, której część dziurkowana sięga tylko do najgłębszego zwierciadła cieczy farbiarskiej, wobec czego farba z komory dodatkowej przeznaczonej do farby i chemikaljów nie może dostawać się do właściwej komory farbiarskiej.

Straty ciepłe i uciążliwe powstawanie oparów w przestrzeni roboczej można jeszcze obniżyć przez przykrycie, w myśl wynalazku, obok komór na barwnik i odczynniki również i komory farbiarskiej jednym lub kilku zatworami. W tej odmianie kadzi wskazany sposób dziurkowania ścianki rozdzielczej nie jest wprawdzie konieczny, pozostaje jednak pożytecznym w wypadku, gdy z jakiegokolwiek powodu komora farbiarska kadzi musi być częściowo lub całkowicie zamknięta.

Załączony rysunek przedstawia kilka

przykładów wykonania wynalazku, a mianowicie: fig. 1 — przekrój pionowy, fig. 2 — widok z góry kadzi farbiarskiej z zamkniętymi komorami na farbę i odczynniki, fig. 3 — przekrój pionowy, a fig. 4 — widok z góry kadzi o pokrytych komorach zarówno dodatkowej jak i farbiarskiej.

Kadz farbiarska fig. 1 i 2 składa się ze zbiornika *a* na ciecz roboczą, podzielnego przegrodą *b* na właściwą komorę farbiarską *c* oraz komorę *d* na barwniki i chemikalia. Dziurkowanie komory *d* dochodzi jedynie do najniższego poziomu cieczy roboczej, aby para nie mogła przepływać przez otwory, znajdujące się ewentualnie powyżej poziomu tego, do komory farbiarskiej, a z niej uchodzić na zewnątrz. Komora dodatkowa zamknięta jest od góry dwiema nieruchomymi płytami *e, f* oraz ruchomą pokrywą *g*, co zapobiega znacznie szerszemu odparowywaniu powierzchniowemu, obniżając ogólną stratę ciepła o jakies 40%.

W części dolnej komory dodatkowej znajduje się wyposażona w otwory rura *h* do nagrzewania cieczy farbiarskiej, a zarazem wywoływania skutecznego krążenia tejże w przeciwnym kierunku z poddanym farbowaniu materiałem.

Zamiast jednej pokrywy komorę dodatkową można zaopatrzyć w kilka umieszczonych obok siebie pokryw.

Ponadto, pokrywy można zastąpić klapami, zasuwami i t. d.

Kadz farbiarska według fig. 2 i 3 różni się od opisanej powyżej jedynie tem, że jej komora farbiarska jest zamknięta, oraz przyrządem do wprawiania w ruch i prowadzenia farbowanego materiału.

Komorę farbiarską *c* zamykają od góry ciągnące się na całej jej długości drzwie *h*, przy czem zaopatrzona jest ona w szyb *i* do wprowadzania farbowanego materiału oraz w nasadę *k* do wyprowadzania tegoż z kadzi.

Do wprawiania w ruch materiału służy

bęben *l* oraz współpracujący z nim wałek *m*. Bęben ten i wałek połączone są ze sobą zapomocą kół zębatach *n, o*, zamykając szyb *i* od góry. W jednej ze ścian szybu tego umieszczone są drzwiczki *p* w postaci kłapy. Aby ściekająca z bębna *l* ciecz farbiarska nie ginęła, pod bębniem umieszczone jest koryto *q* odprowadzające ciecz do szybu *i*.

Nasadka *k* zaopatrzona jest również na jednej ze swych ścian w klapę *r*, a u góry w ucha przewodnicze *s*, przez które biegnie farbowany materiał.

Do prowadzenia farbowanego materiału wystarcza ewentualnie sam bęben *l*, który powinien mieć takie rozmiary, ażeby wraz z przeciwległą sobie ścianką szybu *i* szczelnie tenże zamykał.

Dzięki osiągniętemu w ten sposób szczelnemu zamknięciu całej kadzi powstawanie oparów zostaje prawie całkowicie usunięte. Oprócz tego oszczędność na stratach cieplnych dochodzi do 60%, co w znacznej mierze przypisać należy powstawaniu izolacyjnej warstwy pary ponad cieczą roboczą.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Kadz farbiarska do materiału w sztukach z odgradzoną komorą dodatkową na farby i odczynniki, znamienna tem, że komora dodatkowa pokryta jest, celem obniżenia strat cieplnych i silnego odparowywania powierzchniowego jednym lub kilkoma zatworami.

2. Kadz farbiarska według zastrz. 1, znamienna tem, że podziurkowana część przegrody oddzielającej komorę dodatkową od właściwej komory farbiarskiej, sięga za ledwie do najgłębszego poziomu cieczy roboczej (farbiarskiej).

3. Kadz farbiarska według zastrz. 1 i 2, znamienna tem, że obok komory na barwniki i odczynniki również i komora farbiarska zamknięta jest, celem obniże-

nia strat ciepłych oraz parowania powierzchniowego, jednym lub kilkoma zatworami.

4. Kadź farbiarska według zastrz. 3, znamienna tem, że zaopatrzona jest w przylegający do zamknięcia szyb do wprowadzania farbowanego materiału zamknięty ze swej strony bębniem przewodniczym, oraz współpracującym z tymże wałkiem.

5. Kadź farbiarska według zastrz. 4, znamienna tem, że w ścianie bocznej szybu umieszczone są drzwiczki.

6. Kadź farbiarska według zastrz. 4,

znamienna zastosowaniem obejmującego bęben przewodniczy żłobu, odprowadzającego ściekający płyn roboczy zpowrotem do komory farbiarskiej.

7. Kadź farbiarska według zastrz. 3, znamienna zastosowaniem nasady do wprowadzania farbowanego materiału, zaopatrzonej w ucha przewodnicze i osadzonej w pokrywie kadzi.

F. A. Bernhardt
Aktiengesellschaft.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

